

Militant

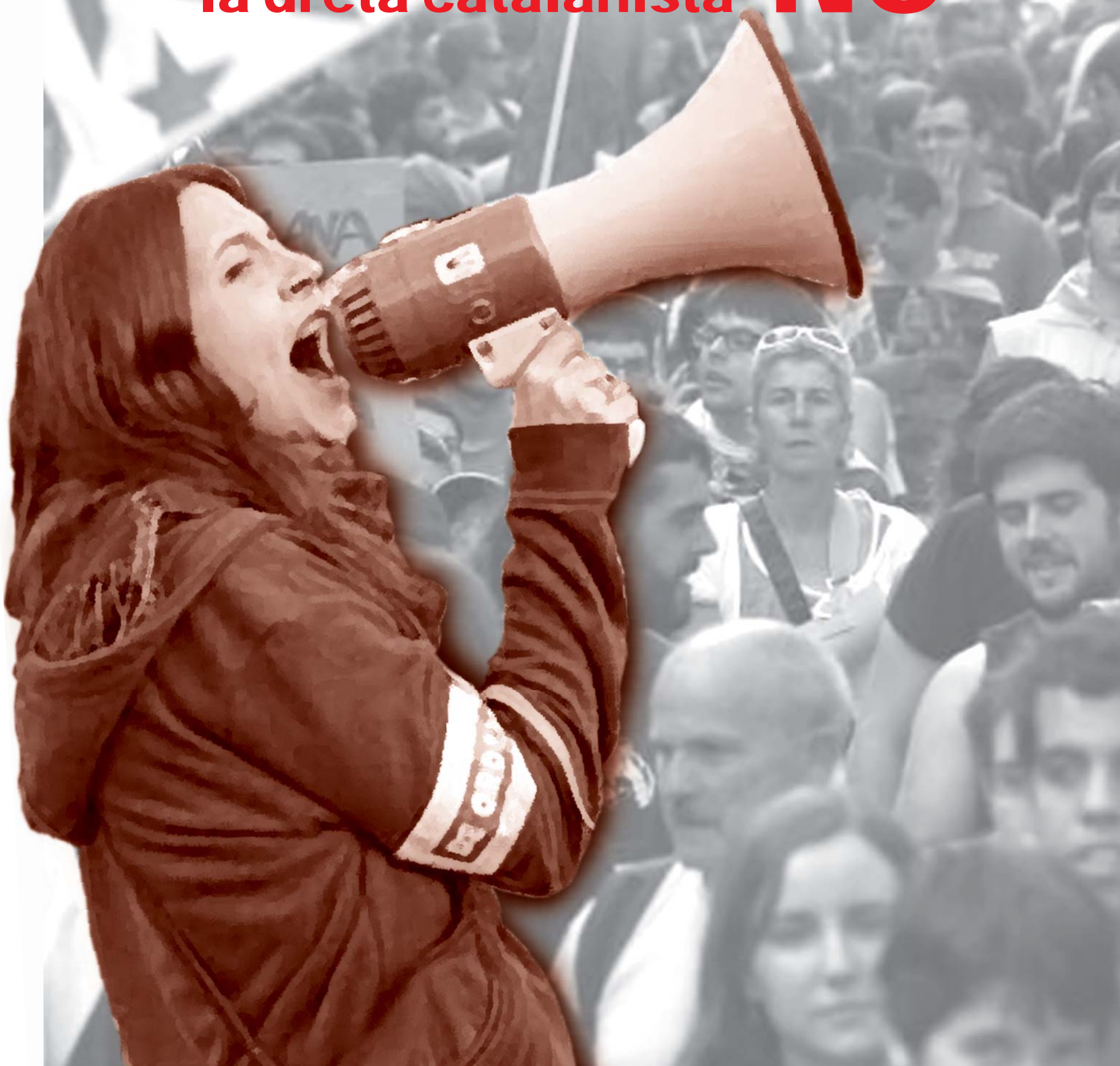
PERIÒDIC D'ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

Donació: 0,50€
Ajut: 1€

SETEMBRE · 2016

Dret a l'autodeterminació **SÍ**

Subordinar-se a la dreta catalanista **NO**

Dret a l'autodeterminació SÍ, subordinar-se a la dreta catalanista NO!

La CUP ha de dir NO a Puigdemont

La crisi del Règim del 78 s'ha expressat amb contundència en el terreny de la qüestió nacional. A les mobilitzacions contra les retallades i els plans d'ajust, en defensa de l'educació i sanitat públiques, o contra els acomiadaments i les retallades salarials, s'ha sumat la mobilització en defensa dels drets democràtics, i concretament dels drets democràtics nacionals de Catalunya. Milions de joves i treballadors han inundat durant els últims anys els carrers de Catalunya en defensa del dret a l'autodeterminació i contra les imposicions espanyolistes del PP i l'aparell de l'Estat.

Aquesta mobilització, especialment entre amplis sectors de la joventut, expressa una voluntat de canvi que va més enllà dels límits en els quals pretén situar-la la dreta nacionalista de Convergència (ara PDC), vinculant-se a lluita pel dret a l'autodeterminació amb la batalla per acabar amb les retallades i la lògica del sistema capitalista. El propi exemple del que ha succeït a Grècia, o a molts altres països, a on el capital financer i la troika imposen amb puny de ferro les seves polítiques salvatges contra la majoria de la població, és paradigma de l'absoluta necessitat de vincular la lluita per l'alliberament nacional amb la lluita per acabar amb el capitalisme.

El neofranquisme del PP i de l'aparell de l'Estat amenaça els drets democràtics

Les gravacions del ministre de l'Interior Fernández Díaz i el director de l'Oficina Antifrau de Catalunya han evidenciat novament el funcionament de l'aparell de l'Estat, que no dubta en utilitzar qualsevol mètode o mitjà al seu servei per tal de garantir els interessos dels banquers i els grans empresaris. Tot i això aquestes gravacions no són cap novetat, ja que aquest ha sigut el mètode utilitzat permanentment contra la CUP. Podem, les candidatures del canvi i contra centenars d'activistes socials, amb la finalitat de desacreditar o combatre qualsevol expressió de lluita que posés en qüestió els interessos de la classe dominant.

El PP no només s'ha convertit en una autèntica amenaça per als drets socials de la majoria, sinó també per al conjunt dels drets democràtics. L'aprovació de la Llei Mordassa, els constants casos de persecució contra activistes socials i sindicalistes, o la repressió creixent de les forces de l'ordre són clars exemples de per a què es prepara la burgesia i de la deriva autoritària del govern del PP. Una deriva que ressuscita nifidament l'espanyolisme ranci heretat de la dictadura, a l'ADN del PP i de l'aparell de l'Estat, i que no pot permetre i acceptar l'exercici dels drets democràtics nacionals.

Combatre aquest neofranquisme requereix ara, com en els anys 70, una política contundent de classe, que es recolzi en el moviment de masses i en la lluita als carrers, el qual sens dubte va molt més enllà del camí disposat a recórrer

pel nacionalisme de dretes. No n'hi ha prou amb meres declaracions parlamentàries, que finalment sempre queden en un no res, i que no contribueixen a donar confiança al moviment en la seva lluita contra l'aparell de l'Estat i el PP, i en defensa dels drets democràtics nacionals de Catalunya.

Convergència, PP i Ciutadans, junts al Parlament! Prou d'enganys!

Convergència està disposada, com ja va ocórrer en la investidura, a aprovar totes les resolucions que siguin necessàries sempre i quan es garanteixin els seus privilegis i interessos de classe. En aquest cas es tracta de superar el tràmit dels pressupostos, de vital importància per a mantenir els seus negocis i els dels seus amiguets, com passa amb el PP. De la mateixa manera que succeï durant la investidura, estem assistint de nou a tot un espectacle per a tractar d'aconseguir novament que la CUP cedeixi i aprovi els comptes del govern de Puigdemont. Al mateix temps que s'enfronta públicament amb el PP, ens trobem que el grup de Convergència al Congrés arriba a acords amb el PP per a la conformació de la Mesa del Congrés, així com a acords econòmics a Madrid amb el govern del PP per a la conversió d'una part del deute a curt termini de la Generalitat en deute a llarg termini. Al marge dels discursos i declaracions hi ha un constant intent del PP i Convergència per a restablir els llaços per a garantir l'estabilitat tant a l'Estat espanyol com a Catalunya. Per sobre de tot estan els seus interessos de classe!

Un bon exemple d'això ha sigut l'activitat del Parlament des de la formació

del govern de Puigdemont, a on constantment i en els assumptes centrals Junts pel Sí vota conjuntament amb el PP i Ciutadans. Un dels darrers casos ha sigut el rebuig a la moció impulsada per la CUP i CSQEP que reclamava la formació d'una banca pública, i que sol·licitava "exigir al govern espanyol el traspàs de tots els béns immobles actualment propietat de la SAREB". Una mesura que permetria a la Generalitat disposar d'immobles per a garantir el dret a l'habitatge de milers de catalans, especialment important tractant-se de la comunitat autònoma que més desnonaments practica. Un altre exemple ha sigut la nova norma antidesnonaments aprovada pel govern de Puigdemont després de l'anul·lació per part del Tribunal Constitucional de la norma recorreguda pel PP, que queda completament descafeïnada i que no rep el suport de la PAH, l'entitat promotora de la ILP i la lluita de la qual va permetre aprovar la llei ara suspesa. Tot i els discursos de Puigdemont plantejant que garantiria l'aplicació de la llei suspesa, finalment tot ha quedat, com sempre, en paraules.

En l'àmbit educatiu, el nou Govern ha acordat tancar 54 aules de col·legis públics, perdent-se 90 places de professors. En els darrers anys la Generalitat ha tancat 176 classes d'infantil en centres públics en front de les 51 en els concertats. Per altra banda, la ILP per a una nova llei educativa a Catalunya, que plantejava acabar progressivament amb els concerts educatius i que va recollir més de 100.000 signatures, ha sigut tombada per Junts pel Sí i el PP. El mateix ha succeït amb l'eliminació dels concerts als col·legis religiosos que segreguen per sexes, un dels punts acordats amb la CUP per a la investidura, i que ha sigut rebutjat també amb els vots de Junts pel Sí i el PP. I

el mateix podríem dir respecte la sanitat, serveis socials i molts altres assumptes.

Per a exercir el dret a decidir i acabar amb les retallades, la CUP ha de trencar amb la dreta!

Després de tots aquests mesos ha quedat més que demostrat que amb Convergència no només no es pot avançar des del punt de vista social, quelcom evident, sinó tampoc en l'exercici del dret a l'autodeterminació. Convergència substitueix el dret a decidir, manipulant el sentiment sa de molts catalans i catalanes que sí volen lluitar contra el PP i l'aparell de l'Estat, i també contra les retallades i per una societat més justa i equitativa. La CUP va cometre un greu error donant suport a Puigdemont i permetent un nou Govern dominat per Convergència, tal i com estem veient dia rere dia, amb ERC sotmesa sense condicions en l'aplicació de la política de Convergència. Ara, en front de la qüestió de confiança plantejada per Puigdemont, tenen l'oportunitat de rectificar i tornar al camí de la mobilització i la lluita, que és la que ha permès el creixement parlamentari de la CUP, tombant a un Govern de dretes que practica polítiques de dretes. En aquest últim període s'ha pogut comprovar clarament que el suport de la CUP a la investidura de Puigdemont no ha servit ni per aplicar polítiques diferents ni per avançar cap a la independència com a pas previ al benestar social.

Novament estem veient com Convergència, necessitada del suport de la CUP per a l'aprovació dels pressupostos, torna a omplir-se la boca d'independentisme, quelcom que quedarà aparcat en els fets si la CUP es compromet amb els seus vots a

aprovar uns pressupostos que inevitablement seran continuistes, que entre altres coses mantindran els concerts educatius i sanitaris, font de corrupció i negocis de CiU durant anys. La pròpia Convergència està tractant d'amagar el seu autèntic rostre maquillant-se sota unes noves sigles, Partit Demòcrata Català (PDC), però no enganyen a ningú! Són els mateixos del cas Palau, de la corrupció i el saqueig del sistema sanitari català, i els que envien els Mossos a reprimir ara al Banc Expropiat a Gràcia i ahir al 15M a Plaça Catalunya.

La CUP i CSQEP tenen a la seva mà el poder donar un gir de 180° a la situació per a resoldre els problemes quotidians de milers de catalans i catalanes, acabant amb els desnonaments, amb les retallades i la sangria que dia a dia segueixen patint l'educació i la sanitat pública, i amb els EROs, acomiadaments i empitjorament constant de les condicions laborals que seguim vivint, i també perquè es pugui exercir de forma efectiva i completa el dret a l'autodeterminació. És tot part d'una mateixa lluita!

La desobediència és un arma que s'ha utilitzat durant la història per a canviar radicalment les coses, un arma central en qualsevol procés revolucionari, però cal portar-la efectivament a la pràctica. La CUP, trencant amb la dreta, i CSQEP, impulsant l'exercici del dret a decidir sense ambigüitats ni condicions, tenen a la seva mà poder exercir des del carrer, mitjançant la mobilització popular i l'organització dels milions que venim lluitant contra el PP i Convergència, tant el dret a l'autodeterminació com el dret a un habitatge digne o a una educació i sanitat públiques, gratuïtes i de qualitat. Ara, més que mai, és necessari donar un contundent pas endavant i fer fora a la dreta.

Prou ja d'enganyifes!! El 3+2 segueix en marxa a Catalunya!!

Tres universitats públiques (UB, UPF i UOC) el volen aplicar aquest setembre

Només amb la lluita l'aturarem!

El passat 21 d'abril, el Parlament de Catalunya aprovava una moció sobre el 3 + 2, acordant una suposada paralització de la reforma. Evidentment l'aprovació d'aquesta moció és fruit directe de la lluita, i conseqüència de la pressió que de nou hem tornat a posar sobre la taula els estudiants amb la lluita als carrers. No obstant, des del Sindicat d'Estudiants hem de ser molt clars. Aquesta moció no suposa la fi del 3 + 2 a Catalunya, mantenint la seva aplicació per aquest mes de setembre en tres carreres noves de tres universitats públiques catalanes (UB, UPF i UOC). Són les tres primeres universitats públiques de tot l'Estat que l'aplicaran!!

Tot i que la moció plantejava inicialment algunes mesures positives, com establir una pròrroga en l'aplicació del 3 + 2 pel temps que duri la legislatura o la proposta de reduir un 30% les taxes universitàries a Catalunya (actualment les més altes de l'Estat espanyol i de les més altes a Europa), la posició de Junts pel Sí al costat del PP, Ciutadans i PSC va evitar que cap de les dues iniciatives fos aprovada. És a dir, que les taxes es queden com estan, pels núvols, i que el 3 + 2 s'aplicarà el setembre en les carreres ja previstes per tres universitats públiques. La maniobra és clara: es tracta d'introduir la reforma a poc a poc, ja que la resistència del moviment estudiantil ha fet impossible els seus plans ini-

cialment d'aplicar-la totalment des del principi. A sobre d'aprovar i aplicar aquesta reforma d'amagat, volen fer-nos pensar amb aquesta moció que el problema està solucionat, però és completament fals. Un intent de rentar-se la cara i confondre al moviment!! Però no ens enganyem!! Ens prenen per tontos si creuen que amb aquest tipus de maniobres ens enganyaran i pararan la nostra lluita!

Des del Sindicat d'Estudiants exigim que es deixin de paraules i de discursos, i que es prenguin mesures concretes. No volem el 3+2, ni ara, ni en dos anys, ni mai. I no volem la seva mera paralització per obrir un debat en la comunitat educativa, sinó la seva completa derogació: aquesta és l'única garantia perquè no s'apliqui.

Els estudiants de Catalunya no només hem de patir que Puigdemont i companyia ens imposin les taxes més cares de tot l'Estat o que hàgim de pagar fins a 400€ per a cursar la Formació Professional Superior, sinó que també hem de plantar cara als atacs del Partit Popular que pretenen destruir l'educació pública a tot l'Estat. Per això hem participat de forma massiva en les vagues que han paralitzat l'educació pública contra la LOMCE. Precisament en ple mes de juliol, aprofitant les vacances escolars, el govern en funcions del PP va aprovar amb nocturnitat, alevosia i per decret les revàlides franquistes que pretenen apli-

car aquest curs. Ho han fet d'amagat i en ple estiu per a evitar la resposta que un atac d'aquesta envergadura es mereix. Però s'equivoquen per complet si pensen que amb aquestes maniobres ens callaran. Aquestes revàlides busquen senzillament expulsar a milers de joves de barris humils del sistema educatiu i llançar-nos a un mercat laboral precaritzat fins al límit, on siguem nosaltres mateixos els que ens convençem que, al cap i a la fi, no ens mereixem millors condicions, ja que no tenim estudis per a una altra cosa. Una estratègia, per cert, en la qual Convergència coincideix plenament amb el PP. Per això ens pugen les taxes, ens treuen les beques i elititzen l'educació. Ambdós volen que l'educació estigui només a l'abast d'uns pocs. Les paraules i la oposició a la LOMCE en les paraules han quedat de sobra desemmascarades amb les seves polítiques en la pràctica.

Per això els estudiants i el conjunt de la comunitat educativa hem de seguir als carrers, organitzant la lluita i la mobilització fins a la completa retirada de la LOMCE, la LEC, el 3 + 2 i la resta de mesures regressives i privatitzadores de la dreta que pretenen expulsar els fills dels treballadors del sistema educatiu i de la universitat.

Derogació immediata de la LOMCE, la LEC i el 3 + 2! Sí que es pot!

Llegeix i difon literatura marxista!

www.fundacionfedericoengels.org

UNEIX-TE A

ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

www.militant.cat • www.izquierdarevolucionaria.net

Els governs que accepten la lògica del capitalisme, ja siguin obertament de dretes o s'anomenin "socialdemòcrates", ens imposen una política brutal de retallades socials, desnonament crònic, precarietat i desigualtat. Ells i els seus amos han saquejat els comptes públics, salvat bancs i amasat grans fortunes, però la crisi segueix sense resoldre's. És més, la barbàrie s'estén pel planeta, amb guerres imperialistes, repressió contra milions de refugiats, atacs als nostres drets democràtics i devastació del medi ambient.

La crisi del capitalisme ens ha colpejat molt dur, sens dubte, però també ha tingut altres conseqüències: ha transformat la consciència de milions de treballadors i joves, impulsant una gran rebel·lió social i un gir a l'esquerra en nombrosos països.

La crua realitat demostra que la burgesia i els grans monopolis no estan disposats a cedir ni un centímetre en el seu afany d'acumular beneficis, tot i que això es faci a costa del sofriment de milions. En aquest sentit l'experiència de Grècia és allisonadora: el poble grec va posar a Syriza al govern, va votar massivament en un referèndum contra les imposicions de la Troika, però Tsipras va girar l'esquena a tota aquesta força i va capitular davant dels grans poders econòmics. Aquesta opció no era ni molt menys la única possible. Si el govern de Syriza s'hagués recolzat en els treballadors i la joventut, plantejant obertament mesures contundents per a poder posar fi a la catàstrofe que es viu a Grècia, nacionalitzant la banca i els grans mono-

polis, i col·locant la riquesa de la societat sota el control democràtic del poble grec, hagués despertat una solidaritat immensa a Europa i a tot el món.

El que serveix per a Grècia també serveix per a l'Estat espanyol i especialment per a Catalunya. Si no es trenca amb el poder de l'elit privilegiada, que ningú ha votat però que decideix amb puny de ferro sobre la vida de la majoria de la població, els discursos més "progressistes" es tornen completament impotents.

Els treballadors i joves que formem part de l'ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA, que hem construït el Sindicat d'Estudiants, que militem en el sindicalisme de classe i en els moviments socials defenem un programa anticapitalista i socialista, creiem que no hem de conformar-nos amb votar. Cap aritmètica parlamentària impedirà a la burgesia catalana, espanyola i europea tornar a la càrrega amb més retallades i més austeritat. Si volem derrotar als capitalistes necessitem la mobilització massiva de la població, i transformar aquesta lluita en organització.

Sols el poble salva al poble

ÉS L'HORA DE L'ORGANITZACIÓ!

- **Derogació immediata de les contrareformes laborals i de la contrareforma de les pensions.**
- **Prohibició dels desnonaments per llei.** Parc d'habitatges públics amb lloguers socials, expropiant els pisos buits en mans dels bancs, i amb lloguers socials.
- **Derogació de la LOMCE, la LEC i el 3 + 2.** Ensenyament públic digne, democràtic i gratuït des d'infantil fins a la universitat.
- **Dret a la sanitat pública** digna, gratuïta i universal per a tothom. Fi dels concerts sanitaris. La Sanitat no és un negoci!!
- **Solidaritat real i concreta amb els refugiats:** ni quotes, ni camps d'internament. Derogació de la Llei d'Estrangeria i dels CIEs.
- **Remunicipalització dels serveis públics privatitzats,** mantenint i ampliant les plantilles i respectant els drets laborals.
 - **SMI de 1.100 euros.** Subsidi d'atur indefinit fins a trobar un lloc de treball.
 - **Derogació de la Llei Mordassa.**
 - **Nacionalització de la banca i els sectors estratègics de l'economia,** per a rescatar les persones i elevar el benestar de la majoria.
 - **Pel dret a l'autodeterminació** per a Catalunya, Euskal Herria i Galiza. Per la República Socialista Federal.

Barcelona: Casal Marxista Barcelona (Carrer Reina Amàlia, 6 baixos, metro Paral·lel o Sant Antoni) • Telèfon: 93 329 89 21

Reus i Tarragona: Telèfon: 660 72 10 75 • **Girona:** Telèfon: 657 21 23 67

www.militant.cat • elmilitantcat@gmail.com • Twitter: @EsqRevoluciona • Facebook: Esquerra Revolucionària